

**Cech pekařů, mlynářů, tesařů a koželuhů Klenčí pod Čerchovem
1699–1860 (1871)**

Inventář

EL NAD č.: 1322
AP č.: 434

Mgr. Radka Kinkorová
Horšovský Týn 2015

Obsah

Úvod:

I. Vývoj původce archiválií.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního fondu.....	4
III. Archivní charakteristika archivního fondu.....	5
IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu	6
V. Záznam o uspořádání archivního fondu a sestavení archivní pomůcky.....	7
Seznam použitých pramenů a literatury.....	8

Přílohy

Seznam použitých zkratk	9
Inventární seznam.....	10

I. Vývoj původce archiválií

S rozvojem řemeslné výroby ve městech jsou spjaty i počátky řemeslných bratrstev a vznik cechovního systému v českých zemích. Měšťtí řemeslníci se záhy začali spolčovat v rámci jednoho nebo více výrobních oborů ve snaze obhájit vlastní ekonomické zájmy. Cechovní sdružení, nazývaná někdy rovněž pořádky, plnila také důležitou korporativní roli v oblasti sociální. Uzavřené skupiny řemeslníků usilujících o odbytový monopol na městském trhu spojovaly i společné úkony náboženské a společenské. Postupně se rozvinula i pevná podoba cechovní organizace, v jejímž čele stáli cechovní starší, kteří dbali na dodržování zásad stanovených ve statutech a kontrolovali prodej a jakost výrobků. Statuta neboli artikule určovaly pravidla fungování cechu, obsahovaly normy pro provozování řemesla a zachování kvality výrobků, pro přijímání členů, vzdělávání řemeslnického dorostu a rovněž zahrnovaly normativ dobrých mravů.

Různá řemesla lidé vykonávali i na vesnicích, měšťtí řemeslníci sdružení v cechovních korporacích se s tím však neradi smiřovali a označovali tyto řemeslníky za fušery a stolíře. To ilustruje např. spor, který se rozhořel na počátku 17. století mezi domažlickými cechy a chodskými řemeslníky, mezi něž jistě náleželi i Klenečtí.¹

V roce 1680 obdrželo Klenečtí listinu Leopolda I., jíž bylo na žádost Volfa Maxmiliána z Lamingenu povýšeno na město.² Další listinou z 25. ledna 1690 obdrželo městečko od své vrchnosti různé svobody.³ Teprve poté byly v městečku zakládány cechy. Od roku 1690 měli své cechy údajně krejčí, ševci, řezníci a rovněž pekaři.⁴ K pekařům se přidali ještě mlynáři a tesaři a v roce 1699 cech pekařů, mlynářů a tesařů v Kleneči oficiálně založil Jiří Jindřich ze Stadionu (inv. č. 2).

Mlynáři patřili k nejdůležitějším řemeslníkům působícím v potravinářském odvětví, jejich činnost spočívala v mechanickém zpracování obilí a jiných plodin. Obilná a jiná zrna se mlela na krupky, krupici, mouku či drtila na menší části.⁵ S nimi se často v jednom cechu organizovali tesaři, jejichž práce byla nezbytná pro výstavbu a opravy mlýnice a mlýnských zařízení. S mlynáři se nezdálo spojovat i pekaři, neboť šlo o řemesla na sobě velmi úzce závislá.

Při založení čítal klenečský cech pět pekařů, deset mlynářů a šest tesařů, jejichž jména se dochovala v knize mistrů (inv. č. 2). Každé z těchto řemesel vybralo svého zástupce, aby vykonával funkci staršího cechu, kteří se tak scházeli v počtu tří.

Cechmistr spolu se staršími bývali voleni na cechovních shromážděních, která se konávala 3–4krát ročně, a potvrzování městskou radou, které skládali přísahu. Cech měl svoji samosprávu, ale zároveň byl podřízen městské radě a také správě panství. Volení představitelů cechu také zpravidla spravovali cechovní pokladníci, ve které bylo uloženo cechovní jmění a cechovní dokumenty. Dozorem nad cechy byli pověřeni cechovní inspektoři, jejichž funkce

---

¹ Srov. TEPLÝ, František – BAAR, Jindřich Šimon. *Klenečtí, městečko na Chodsku*, Praha : nákladem vlastním, 1909, s. 31–32, zápisy o sporu v knize snešení AM Domažlice, pův. sign. A1, fol. 221b a dále, neinv., k tomu též BLAŽEK, Felix. Spor domažlických cechů s řemeslníky chodských vesnic. *Posel z Domažlic*, roč. 70, 17. 5. 1941, č. 20, nestr.

² SOkA Domažlice, Archiv města Kleneči pod Čerchovem, Leopold I. povyšuje Klenečtí na město a dává mu znak a právo pečeti, inv. č. 1, L1.

³ SOkA Domažlice, Archiv města Kleneči pod Čerchovem, Volf Maxmilián z Lamingenu zprošťuje obyvatele městečka člověčenství a dává jim různé svobody, inv. č. 3, L3.

⁴ Tyto informace jsou převzaty z publikace TEPLÝ, František – BAAR, Jindřich Šimon. *Klenečtí, městečko na Chodsku*, Praha : nákladem vlastním, 1909, s. 93, autoři bohužel neuvádějí pramen, z kterého uvedené údaje čerpali.

⁵ HRDLIČKA, Jakub - JÁSEK, Jaroslav – HRUBÝ, Vladimír. *Pět století řemeslné symboliky ve sbírce pečetidel a razítek Archivu hlavního města Prahy : komentovaný katalog*. Praha : Heraldická společnost v Praze, 1999, s. 57.

dozoru nad činností cechů byla zřízena v roce 1731 generálním cechovním patentem pro české země. Konzervativnost cechovní organizace ve smyslu přísných ochranných opatření zabraňovala rozvoji řemesel a výroby, proto se kontroly řemesel ujal stát. V generálních cechovních artikulech pro cechovní pořádky dědičných zemí českých ze dne 5. ledna 1739 bylo ukotveno sjednocení cechovních předpisů, zejména v oblasti vzdělávání řemeslnického dorostu, mzdových poměrů a získávání mistrovského práva.

V Klenčí pod Čerchovem na konci 18. století působily čtyři cechy: krejčovský cech, ševcovský cech, cech pekařů, mlynářů a tesařů a cech bednářů, soustružníků, sklenářů, zedníků, pluhařů, zámečníků, kovářů, truhlářů a kolářů.

Ještě v roce 1796 sdružoval cech pouze pekaře, mlynáře a tesaře,⁶ později se však setkáváme v tomto cechu se zástupci dalších řemesel. V únoru 1822 požádal před celým cechovním shromážděním Martin Kohout, koželužský tovaryš, aby směl vstoupit do „společnosti a být vtělen do Reihezunftu“ (inv. č. 2), a po jeho přijetí mezi členy cechu se působnost organizace rozšířila i na další řemesla. Ve druhé polovině dvacátých let 19. století se objevili mezi členy cechu rovněž barvíři a po roce 1860 též hřebenáři, ti už však náleželi mezi členy živnostenského společenstva. Přestože cechovní písař uvedl v zápise prvního případu přijetí koželužského mistra do cechu, že se uvedený mistr stává součástí společného cechu (Reihezunft), nikdy se tato organizace klenečských řemeslníků oficiálně neoznačovala jako společný či řadový cech, nýbrž se vždy od třicátých let 19. století prohlašovala za cech pekařů, mlynářů, tesařů a koželuhů a tímto názvem nechala opatřit i cechovní pečatidlo.⁷

Mezi lety 1710 a 1774 cech evidoval 75 mistrů, kteří pocházeli nejen z Klenčí pod Čerchovem, ale rovněž z bližšího i vzdálenějšího okolí: Mýtnice, Nemanice, Nový Pařezov, Draženov, Trhanov, Lísková, Nemaničky, Postřekov, Díly, Mrákov, Jindřichova Hora, Tlumačov, Zahořany, Pila, Pec aj.

Volný přístup k získávání živnostenského oprávnění zaručil řemeslníkům až císařský patent č. 227 ř. z., živnostenský řád z 20. prosince 1859, který nabyl účinnosti k 1. květnu 1860. Cechy zanikly a byly nahrazeny živnostenskými společenstvy. K tomuto datu právně zanikl také cech pekařů, mlynářů, tesařů a koželuhů v Klenčí pod Čerchovem, ačkoli zápisy v jeho úředních knihách nijak nenasvědčují tomu, že by korporace prošla významnou organizační změnou. Nástupcem cechu se stal živnostnický spolek v Klenčí pod Čerchovem, jenž zahrnoval živnosti pekařské, mlynářské, perníkářské, tesařské, barvířské, provaznické, hřebenářské, mydlářské, koželužské a jirchářské.⁸

II. Vývoj a dějiny archivního fondu

V době existence cechů bývala cechovní registratura uložena v cechovních pokladnicích, které opatrovali cechovní starší ve svém domě. Po zrušení cechů jejich agenda zpravidla přecházela na nově vzniklá společenstva; uzavřené spisy, knihy a listiny se někdy ukládaly spolu s dokumenty městské správy na radnici. V souvislosti se vznikem Baarova muzea v Klenčí pod Čerchovem umístil městský úřad svoji starší registraturu společně s dokumenty dalších původců právě tam, což je pro budoucnost zachránilo, neboť stará klenečská radnice při bombardování 26. dubna 1945 vyhořela i s mnohými tam uloženými dokumenty.

---

⁶ SOkA Domažlice, AM Klenčí pod Čerchovem, soupis cechů, které složily dobrovolný válečný příspěvek, ze dne 11. 2. 1796, inv. č. 78, č. kart. 1. Zde cech, který je původcem písemností uložených v inventarizovaném archivním fondu, vystupuje jako cech pro tři řemeslné obory.

⁷ V archivním fondu Cech pekařů, mlynářů, tesařů a koželuhů Klenčí pod Čerchovem se otisky typáře objevují na písemnostech od roku 1830.

⁸ SOkA Domažlice, Živnostenské společenstvo Klenčí pod Čerchovem, stanovy společenstva z 31. května 1864, neinv.

V roce 1973 byly do archivu z Baarova muzea předány kromě archiválií klenečské školy a městského úřadu v jednom balíku rovněž cechovní artikule z roku 1739 a „cechovní knihy“ z let 1699–1778 (číslo přírůstku 21/1973 z 26. listopadu 1973 čj. 181/1973).

Dne 14. září 2001 archiv převzal pod číslem přírůstku 91/2001 čj. 709/01 od Obecního úřadu Klenčí pod Čerchovem dokumenty dosud uložené rovněž v Baarově muzeu. V předávacím protokolu je archivář označil jako písemnosti cechu z Klenčí: výuční listy, vysvědčení o chudobě, zlomky účtů z let 1786–1850. Vysvědčení o chudobě se však v archivním fondu před inventarizací nenacházely.

Další výuční listy členů cechu z let 1821–1850 předalo Muzeum Jindřicha Šimona Baara do archivu v roce 2007 (číslo přírůstku 26/2007, čj. SOAP/010–0531/2007 ze dne 7. srpna 2007).

Archiválie uložené v archivním fondu Cech pekařů, mlynářů, tesařů a koželuhů Klenčí pod Čerchovem nepředstavují celistvě dochovanou agendu klenečského cechu, chybí např. statuta, jedna z knih evidence členů cechu (viz kapitola III.), zápisy z cechovních schůzí, typář, nedochovala se ani řada účetních zápisů atd.

III. Archivní charakteristika archivního fondu

Archivní fond Cech pekařů, mlynářů, tesařů a koželuhů Klenčí pod Čerchovem má časový rozsah 1699–1860 (1871).

Do knihy zápisů o přijímání učňů do cechu, o jejich vyučení a o obdržení mistrovského práva (inv. č. 4) pořizoval záznamy od roku 1800 do roku 1860 cech pekařů, mlynářů a tesařů, resp. cech pekařů, mlynářů, tesařů a koželuhů, po zrušení cechu v jejím vedení pokračoval jeho nástupce, živnostenské společenstvo, a to do roku 1871. Letopočet 1871 tvoří posterius vymezení časového rozsahu inv. č. 4 a zároveň posterius časového rozsahu archivního fondu Cech pekařů, mlynářů, tesařů a koželuhů Klenčí pod Čerchovem.

V průběhu inventarizace zpracovatelka zjistila, že cech, jenž je původcem archiválií evidovaných v příslušném archivním fondu, sdružoval nejen mlynáře, pekaře a tesaře, kteří se objevovali v názvu archivního fondu před inventarizací, ale že postupem času rozšířil svoji působnost i na řemeslníky dalších řemesel a sám sebe označoval jako cech pekařů, mlynářů, tesařů a koželuhů (viz např. opis na cechovním pečetiidle). Proto byl inventarizovaný archivní fond přejmenován z dřívějšího Cech mlynářů, pekařů a tesařů Klenčí pod Čerchovem na Cech pekařů, mlynářů, tesařů a koželuhů Klenčí pod Čerchovem.

Z činnosti cechu se nedochoval ucelený soubor písemností, takže archivní fond lze označit za mezerovitý. Před inventarizací se v archivním fondu nacházelo 8 úředních knih a jeden karton spisů. Při zpracování archivního materiálu se ukázalo, že jedna úřední kniha náleží provenienčně do archivního fondu Archiv města Klenčí pod Čerchovem, kam byla následně přeřazena spolu s částí spisů (čj. SOAP/010-0159/2015 ze dne 13. února 2015). Jednalo se o úřední knihu evidencí potvrzených přípovědí, výučních listů a mistrovských práv (Protocoll über Aufding, Freysprech und Meisterrechtsdekrete beim Stadtl Klentsch), do níž písař městské správy v letech 1841–1849 poznamenával přijímání učňů, potvrzování výučních listů a udílení mistrovského práva pro klenečské měšťany, členy různých cechů. Zápisy se do uvedené úřední knihy vkládaly na základě osobních dokladů (výučních listů a vysvědčení), které se staly součástí městské registratury.

Před inventarizací se mezi úředními knihami evidovaly i tři spisové složky (několik sešitých dvojlistů) se záznamy o ročním vyúčtování stavu cechovní pokladny, které však zpracovatelka zařadila k dalšímu ročnímu vyúčtování mezi spisy. Po uspořádání tedy tvoří archivní fond čtyři úřední knihy a jeden karton.

Úřední kniha inv. č. 3 obsahuje vícero agend, než její titul napovídá (Lehrjungen Aufding und derselben Freisprechungsbüche). Kromě zápisů o přijímání učedníků a o jejich

vyučení se v ní nachází rovněž výkaz výdajů cechu z roku 1797 a soupis mistrů pořízený kolem roku 1710 a doplňovaný do roku 1774. Cechy si vedly evidenci učedníků a zaznamenávaly průběžně i údaje o jejich vyučení. Tato evidence zůstala pro klenečský cech pekařů, mlynářů, tesařů a koželuhů zachovaná ve dvou úředních knihách, v první vedené od založení cechu v roce 1699 do roku 1786 a v druhé vedené mezi lety 1800–1871 a označené písmenem C, z toho vyplývá, že část evidence (snad mohla být v úřední knize označené písmenem B) se s největší pravděpodobností ztratila či byla zničena.

Spisy inventarizovaného archivního fondu obsahují především osobní doklady členů cechu. Tvoří je potvrzení mistrů o vyučení, vysvědčení z nedělní školy a vysvědčení o nabytém školním vzdělání. Poté, co byla zavedena povinná školní docházka, vešlo v platnost nařízení z 9. prosince 1779, že do učení (ani do služby) nesmějí být přijímáni ti, kteří by nedoložili potvrzení, že byli ve škole vyučováni náboženství a z něho také vyzkoušeni. Toto nařízení bylo znovu opakováno 28. prosince 1780 a 30. října 1781. Nařízením ze dne 19. prosince 1779 měli duchovní dohlížet na to, aby mladí nebyli přijímáni do učení bez vysvědčení o absolvování předepsaného povinného školního vzdělání. Školním patentem Marie Terezie z 6. prosince 1774 bylo nařízeno, aby mládež do dvaceti let navštěvovala po nedělních odpoledních bohoslužbách opakovací hodiny, tzv. nedělní školu, a žádný učedník neměl být propuštěn, dokud se neprokázal vysvědčením z nedělní školy, vyjma ty, kteří absolvovali všechny čtyři třídy hlavní školy.

Výuční listy obdrželi učedníci, které mistr prohlásil za vyučené. Po přezkoumání průběhu učení staršími cechu, popř. přijetí mezi tovaryše, byl vyhotoven výuční list, na němž starší cechu potvrdili svými podpisy a pritištěním cechovní pečeti, že jmenovaný se řádně vyučil. Výuční listy nebyly předávány tovaryšům do vlastních rukou, ale podle druhého článku generálního cechovního řádu z roku 1731 byly originály výučních listů ponechávány v pokladnici cechu, u jehož mistra byl tovaryš vyučen, až do té doby, než se tovaryš někde ucházel o získání mistrovského práva.

Osobní doklady členů cechu dochované ve fondu byly uspořádány abecedně, aby zůstaly vcelku dokumenty téhož řemeslníka.

Jazykem archiválií je čeština a němčina. Archiválie (inv. č. 5 a 7) jsou poškozené, potrhane, inv. č. 4 má poškozený hřbet. Z hlediska uměleckořemeslného zpracování upoutá výborně dochovaná kniha (inv. č. 2) s koženou vazbou, dřevěnými deskami a plně funkčními dírkovými hranovými sponami.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu

Úřední knihy dochované v archivním fondu Cech pekařů, mlynářů, tesařů a koželuhů Klenčí pod Čerchovem poskytují cenné informace o vývoji klenečského cechu a především o jeho členech. Cech začal vést knihu mistrů (inv. č. 2) i knihu zápisů o přijímání učňů do učení a o jejich vyučení (inv. č. 3) hned po založení cechu, které je také v knize mistrů zmíněno. Kromě evidenčních údajů o členech cechu si zaslouží pozornost rovněž zápisy pojednávající o sporech mezi mistry a jejich učni a o jejich řešení v rámci cechu.

Pro několik málo let z doby existence cechu se dochovaly roční účty (inv. č. 7) a přehledy finančních vydání cechu poznačené v knize zápisů o přijímání učňů do učení a o jejich vyučení (inv. č. 3).

Z první poloviny 19. století pocházejí osobní doklady členů cechu, které jsou v inventarizovaném archivním fondu rovněž uloženy. Kromě možnosti výzkumu rodinných vazeb či rekonstrukce členské základny cechu skýtají některé z osobních dokladů mimo jiné i dobře dochovaný sfragistický materiál: pečeti a razítka farního úřadu v Klenčí, Šitboři, Nemanicích, domažlické školy a rovněž otisk vlastního cechovního pečetidla. Typář samý se pravděpodobně v průběhu let ztratil, známe však jeho otisk dochovaný v inventarizovaném

archivním fondu nejčastěji pod oplatkou a na výučním listu Antona Steppana z 26. března 1836 na přitištěné pečetě. (Oválné pečetidlo 36 x 38 mm, v pečetním poli čtvrcený korunovaný štít, v prvním poli štítu je vyobrazen symbol pekařů – preclík a calta, v druhém poli symbol mlynářů – palečné kolo a nad ním kypřice, ve třetím poli tesařský hoblík, nad ním kružidlo překřížené sekyrami a v posledním poli překřížené koželužské nože přes hladítko. Kolem štítu jsou větve s listy a jablky. Opis majuskulou mezi linkou a vavřínovým věncem • KLENTSCH : E : ZUNFTSIEGL DER BACK MIL : ZIMERL : U : LOHGÄRBER)

Pro ucelené poznání dějin klenečského cechu pekařů, mlynářů, tesařů a koželuhů bude vhodné kromě inventarizovaného archivního fondu prostudovat i další archivní materiál uložený např. v archivním fondu Velkostatek Kout-Trhanov. Archivní fond Archiv města Klenčí pod Čerchovem obsahuje pouhé torzo agendy cechovních záležitostí.

V. Záznam o uspořádání archivního fondu a sestavení archivní pomůcky

Ve Státním okresním archivu Domažlice se sídlem v Horšovském Týně archivní fond Cech pekařů, mlynářů, tesařů a koželuhů Klenčí pod Čerchovem uspořádala a archivní pomůcku sestavila Radka Kinkorová.

V Horšovském Týně dne 23. října 2015

Radka Kinkorová

Seznam použitých pramenů a literatury

Prameny

Státní okresní archiv Domažlice, Archiv města Klenčí pod Čerchovem, č. kart. 1, inv. č. 78.

Státní okresní archiv Domažlice, Archiv města Klenčí pod Čerchovem, L1, inv. č. 1.

Státní okresní archiv Domažlice, Živnostenské společenstvo Klenčí pod Čerchovem, stanovy společenstva z 31. května 1864, neinv.

Státní okresní archiv Domažlice, AM Domažlice, kniha snešení, pův. sign. A1, neinv.

Literatura

HRDLIČKA, Jakub - JÁSEK, Jaroslav – HRUBÝ, Vladimír. *Pět století řemeslné symboliky ve sbírce pečetidel a razítek Archivu hlavního města Prahy : komentovaný katalog*. Praha : Heraldická společnost v Praze, 1999.

JANÁČEK, Josef. *Přehled vývoje řemeslné výroby v českých zemích za feudalismu*. Praha : Státní pedagogické nakladatelství, 1963.

TEPLÝ, František – BAAR, Jindřich Šimon. *Klenčí, městečko na Chodsku*, Praha : nákladem vlastním, 1909.

BLAŽEK, Felix. *Spor domažlických cechů s řemeslníky chodských vesnic. Posel z Domažlic*, roč. 70, 17. 5. 1941, č. 20, nestr.

VOLF, Miroslav – HAAS, Antonín. *Archivní příručka : sborník přednášek o archivní praxi*. Praha : Svoboda, 1948.

WINTER, Zikmund. *Řemeslnictvo a živnosti 16. věku v Čechách*. Praha : Akademie císaře Františka Josefa pro vědy, slovesnost a umění, 1909.

WINTER, Zikmund. *Dějiny řemesel a obchodu v Čechách v XIV. a v XV. století*. Praha : Akademie císaře Františka Josefa pro vědy, slovesnost a umění, 1906.

Seznam použitých zkratek

AP	archivní pomůcka
EL	evidenční list
eid. jedn.	evidenční jednotka
inv. č.	inventární číslo
kar	karton
NAD	Národní archivní dědictví
SOkA	Státní okresní archiv
ukn	úřední kniha

Inventární seznam

I. Knihy

1	Generální cechovní artikule (Generální cechovní artikulové pro pořádky král: dědičn: česk: zemi leta 1739 přináležející pekařskému, mlynářskému a tesařskému cechu v Klenčí) <i>Česky, 19 x 30 cm, papírová vazba, desky z lepenky</i>	1739	ukn 1
2	Kniha mistrů (Meister büech der ehrbaren Handtwerckher der Peckhen, Müller und Zimmerleuth in dem Hochfryherrl. Stadionische Markht Klenitsch von Anno 1699) <i>Německy, 21, 5 x 34 cm, kožená vazba, dřevěné desky, spony dírkové hranové z kovu a kůže</i>	1699–1786	ukn 2
3	Kniha zápisů o přijímání učňů do učení a o jejich vyučení 1699–1786, výdaje cechu 1797, soupis mistrů [1710]–1774 (Lehrjungen Aufding und derselben Freisprechungsbüech) <i>Německy, 11 x 34 cm, kožená vazba, dřevěné desky, zbytky po kovových sponách</i>	1699–1797	ukn 3
4	Kniha zápisů o přijímání učňů do cechu, o jejich vyučení a o obdržení mistrovského práva, záznamy sporů (Protocoll bey Marcktl Klentsch der ehrsamen Becken, Müller, Zimerleuther Zunft Sub lit C Anno 1800) <i>Německy, 21,5 x 33,5 cm, polokožená vazba, lepenkové desky, hřbet a růžky kožené, zbytky dvou párů textilních stuh</i>	1800–1860 (1871)	ukn 4

II. Spisy

5	Oběžník krajského úřadu týkající se vyhotovování cechovních písemností a plnění povinností podle guberniálních nařízení	1787	kar 1
6	Osobní doklady členů cechu	1821–1859	kar 1
7	Roční účty z let 1767, 1781, 1785 a 1816	1767–1816	kar 1

Název archivní pomůcky:	Cech pekařů, mlynářů, tesařů a koželuhů Klenčí pod Čerchovem
Značka archivního fondu:	Cech p. m. t. k. Klenčí p. Č.
Časové rozmezí:	1699–1860 (1871)
Počet evidenčních jednotek:	5 (4 úřední knihy, 1 karton)
Počet inventárních jednotek:	7
Rozsah v bm:	0,22
Stav ke dni:	23. 10. 2015
Zpracovatel archivního fondu:	Mgr. Radka Kinkorová
Zpracovatel archivní pomůcky:	Mgr. Radka Kinkorová
Počet stran:	12
Počet exemplářů:	4
Schválil:	Mgr. Radka Kinkorová dne 23. 10. 2015 čj. SOAP/010-0774/2015